

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **S. B., nar. X**, st. příslušnost X
t. č. v X

proti
žalované: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Kraje Vysočina**
sídlem Wolkerova 4448/37, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 9. 2022, č. j. KRPJ-82142-44/ČJ-2022-160022-SV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná napadeným rozhodnutím prodloužila zajištění žalobce dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon pobytu cizinců“), za účelem správního vyhoštění o 70 dnů. Žalobce byl již předtím za stejným účelem zajištěn na 70 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, tj. od 8. 7. 2022.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu. Namítá, že napadené rozhodnutí postrádá především náležité odůvodnění toho, jaké dílčí kroky bude třeba učinit během stanovených 70 dní a především, jaká je jejich časová náročnost. Žalobce odkazuje na rozsudek krajského soudu ze dne 13. 8. 2021, č. j. 41 A 21/2021 – 32, podle kterého lze požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně upřesnil svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů. Povinností žalované proto dle žalobce bylo nejen specifikovat úkony nutné k realizaci správního vyhoštění, ale také upřesnit jejich časový odhad, což žalovaná neučinila. Pokud tento odhad učinit nedokáže, je na místě stanovit kratší dobu zajištění.
3. Shora uvedené hodnocení musí žalovaná provést přísně individuálně, nikoliv paušálním odhadem. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je však šablonovité a vůbec z něj není patrné, zda žalovaná konkrétní situaci žalobce zohlednila.
4. Žalobce dále bez bližšího upřesnění odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které o zajištění cizince nelze rozhodnout, pokud jeho účel nebude pravděpodobně možné naplnit. Tento odkaz však nepředstavuje žalobní bod, neboť žádné pochybení žalované se zde nenamítá. Žalobce závěrem navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalované zrušil.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve svém vyjádření uvádí, že konkrétní kroky, které povedou k realizaci správního vyhoštění žalobce, uvedl na str. 5 napadeného rozhodnutí. Rovněž doba zajištění na 70 dnů byla řádně odůvodněna a je přiměřená. Žalovaná proto navrhuje, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
7. Žaloba **není** důvodná.
8. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění, *pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*
9. V nynější věci byl žalobce zajištěn za účelem správního vyhoštění, neboť do ČR přicestoval bez cestovního dokladu a oprávnění k pobytu na návěsu nákladního automobilu. V žalobě žalobce namítá výhradně nedostatky odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu ke stanovení doby trvání zajištění.
10. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění.*

11. K tomu lze obecně předeslat, že k přiměřenosti doby zajištění ve vztahu k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění je správní orgán v odůvodnění stanovené doby zajištění povinen uvést, „*jaké všechny úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby. Dále lze nepochybně požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnil v odůvodnění rozhodnutí svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu cizince, doba potřebná pro poskytnutí právní pomoci ze strany země původu). Správní orgán musí posuzovat uvedené otázky přísně individuálně, nikoliv paušálním odhadem*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011 č. j. 1 As 93/2011 – 79).
12. Jak uvedl zdejší soud v žalobcem odkazovaném rozsudku ze dne 13. 8. 2021, č. j. 41 A 21/2021 – 32, soud musí mít možnost přezkoumat, zda stanovení konkrétní doby trvání omezení svobody odpovídá individuálním okolnostem případu a zda nebylo svévolné. Současně platí, že čím delší je stanovená doba zajištění, tím intenzivnější je omezení základního práva na osobní svobodu a tím pečlivější musí být i zdůvodnění doby zajištění. Může nastat situace, v níž je časový odhad jednotlivých úkonů objektivně nemožný; v takovém případě by nemělo smysl trvat na časovém odhadu, který by neměl reálnou oporu. Pak je ovšem namístě z opatrnosti stanovit kratší dobu zajištění. Tím žalovaná umožní cizinci realizovat soudní přezkum v kratších intervalech. A následně soudu umožní ověřit, zda během této doby v řízení postupuje s náležitou pečlivostí, aktivně, svědomitě, a bez zbytečných průtahů, a zda zajištění cizince směřuje k jeho primárnímu cíli (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2020, č. j. 1 Azs 143/2020 – 48).
13. V odkazovaném rozsudku krajský soud dále uvedl, že požadavek na specifikaci budoucích kroků, které mají vést k dosažení účelu zajištění, jakož i jejich časové vymezení ve vztahu k době trvání zajištění, nelze vykládat tak, že by absence časového odhadu provedení každého ze specifikovaných úkonů žalované při stanovení délky zajištění automaticky vedla k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Vždy je třeba přihlížet ke specifickým okolnostem každého jednotlivého případu.
14. Jako určité nezbytné minimum v případě rozhodnutí o zajištění za účelem správního vyhoštění v případě cizinců bez cestovního dokladu je však zásadně třeba jednotlivě odhadnout alespoň dobu potřebnou pro komunikaci se zastupitelským úřadem včetně vyřízení náhradního cestovního dokladu na základě odpovídajících zkušeností žalované s konkrétní zemí, a dále dobu obvykle nezbytnou k zabezpečení přepravních dokladů při realizaci přepravy do země původu (srov. v tomto přiměřeně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2016, č. j. 10 Azs 18/2016 – 26, nebo ze dne 30. 5. 2019, č. j. 4 Azs 255/2017 – 61).
15. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí postrádá především náležité odůvodnění toho, jaké dílčí kroky bude třeba učinit během stanovených 70 dní a především, jaká je jejich časová náročnost.
16. K tomu žalovaná na str. 5 napadeného rozhodnutí uvedla, že je nutné zajistit náležitosti nezbytné k realizaci vyhoštění žalobce. Žalobci je nutné vydat náhradní cestovní doklad, za účelem jeho vydání a ověření totožnosti žalobce se žalovaná obrátila na Ředitelství služby cizinecké police (dále též „ředitelství“), které dne 5. 8. 2022 odeslalo žádost o ověření totožnosti žalobce na velvyslanectví Bangladéšské lidové republiky. Doposud však nebyla

totožnost žalobce ověřena. Dle ředitelství je komunikace s velvyslanectvím na velmi dobré úrovni, avšak proces ověřování totožnosti je zdoluhavý a komplikovaný – délka odpovědi bývá minimálně dva až tři měsíce. Teprve po vydání náhradního cestovního dokladu může ředitelství zajistit další náležitosti k realizaci správního vyhoštění. Jelikož se žalobce odmítá navrátit dobrovolně, bude nutné zajistit policejní eskortu, víza pro policisty, jejich ubytování, testy na Covid-19, převzetí žalobce policejními orgány a součinnost bangladéšských orgánů při převzetí žalobce na letišti v Dhace. Žalovaná odkázala také na své předchozí zkušenosti – jednomu ze skupiny cizinců zajištěných spolu s žalobcem byl již náhradní doklad vystaven a dne 9. 9. 2022 odcestoval letecky zpět do domovského státu. Prodloužení zajištění o 70 dnů je proto dle žalované přiměřené.

17. Dílčí kroky, které bude třeba v průběhu prodloužené doby zajištění učinit, žalovaná dle krajského soudu specifikovala dostatečně podrobně – je zřejmé, že je nutné ověřit totožnost žalobce, vydat náhradní cestovní doklad a poté v součinnosti s ředitelstvím a bangladéšskými orgány zajistit shora popsáním způsobem navrácení žalobce do země původu.
18. Časový odhad jednotlivých úkonů není dle krajského soudu co do požadavků judikatury perfektní – žalovaná by měla, jak již bylo řečeno shora, v rozhodnutí o zajištění výslovně uvést také odhadovanou dobu obvykle nezbytnou k zabezpečení přepravních dokladů a realizaci přepravy do země původu. Ta v napadeném rozhodnutí není souhrnně ani jednotlivě ke všem úkonům uvedena – žalovaná výslovně odhadla časovou náročnost pouze ve vztahu k první skupině úkonů, tj. ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu. Nejedná se však o vadu natolik intenzivní, aby vedla k závěru o nepřezkoumatelnosti či nezákonnosti napadeného rozhodnutí.
19. Platí totiž, že důvody pro prodloužení zajištění mohou být dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2019, č. j. 4 Azs 5/2019 – 24, stejné jako důvody pro původní zajištění, pokud tyto důvody přetrvávají a zajištění je prodlužováno z důvodu delšího času potřebného k provedení administrativních úkonů (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2022, č. j. 9 Azs 107/2022 – 41).
20. V rozhodnutí o prvotním zajištění přitom k realizaci přepravy do země původu po vydání náhradního cestovního dokladu je časová dotace uvedena – pohybuje se dle žalované v řádu týdnu až měsíců. Ačkoliv ani toto odůvodnění není ideální (a je do jisté míry hraniční), neboť se jedná o rozpětí značně široké (fakticky v řádech jednotek až stovek dnů), i to v nynější věci ještě obstojí.
21. Dostatečnost odůvodnění stanovení doby zajištění hodnotí krajský soud ve své rozhodovací praxi individuálně s přihlédnutím zejména ke stanovené délce zajištění (čím je doba zajištění delší, tím musí být odůvodnění důkladnější), individualizaci odůvodnění (spíše obstojí konkrétní zjištění ke konkrétní zemi a podrobný přehled budoucích úkonů než „typová“ odůvodnění a obecně shrnuté úkony), a tomu, do jaké míry odpovídá vymezená časová náročnost úkonů stanovené době zajištění (pakliže při toleranci nižších jednotek dnů odpovídá, obstojí rozhodnutí spíše než v případě, kdy chybí odůvodnění doby 10 dnů a více).
22. V nynější věci žalovaná poměrně podrobně specifikovala kroky, které hodlá činit. Na základě sdělení ředitelství vycházela ze zkušenosti s konkrétním zastupitelským úřadem; odkázala taktéž na zkušenosti s realizací vyhoštění občana Bangladéše, který byl zajištěn spolu s žalobcem. Žalovaná zároveň hodnotila konkrétní situace žalobce, který nemá

platný cestovní doklad a dobrovolně se navrátit odmítá. Krajskému soudu není jasné, jaké další konkrétní okolnosti měla žalovaná ve vztahu k situaci žalobce zohlednit. Žalobní námitky jsou v této části zcela obecné.

23. Žalobce byl napadeným rozhodnutím zajištěn do 25. 11. 2022. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že dne 5. 8. 2022 požádalo ředitelství o ověření totožnosti žalobce a vydání náhradního cestovního dokladu, k čemuž by dle praktických zkušeností žalované mělo dojít přibližně do 5. 11. 2022. Zbývající doba zajištění je nižší než tři týdny a je zřejmé, že je vyhrazena pro úkony spojené s faktickým navrácením žalobce (zajištění policejní eskorty, převozu žalobce a jeho převzetí na letišti v Dhace).
24. Jde navíc o dobu zajištění, která následuje obecně žádoucí praxi, aby žalovaná zajišťovala cizince spíše na kratší dobu, protože díky tomu v případě prodloužení zajištění dá průchod i právu cizinců na pravidelný periodický přezkum zajištění soudem podle čl. 5 odst. 4 Evropské úmluvy o lidských právech. Kratší doba zajištění si v tomto případě také nežadá odůvodnění v kvalitě, které by muselo dosahovat zajištění na více dnů (v praxi častých 90 – 120 dnů). Tomu odpovídá i zdrženlivější přezkum krajského soudu.
25. Krajský soud proto dospěl k závěru, že úvahy žalované z hlediska požadavků kladených na specifikaci budoucích kroků, které mají vést k dosažení účelu zajištění, jakož i jejich časové vymezení, v nynějším případě ob stojí. Uplatněné žalobní námitky proto posoudil jako nedůvodné.

V. Závěr a náklady řízení

26. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
27. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšné žalované žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 2. listopadu 2022

Mgr. Filip Skřivan, v.r.
samosoudce